BEKÜLDŐ
Irmgard

ON
2013.06.21

★ ★ ★ ★ ★
0% / 8 Stimmen

Tegyem – ne tegyem?

Megteszem! Nem teszem meg! Megteszem? Nem teszem meg?

Kimenni, másokhoz fordulni, ehhez bátorság kell. Mit gondol majd ő, ha hirtelen odamegyek, és példával mutatom a hitemet, vagy beszélek róla?

Ez a cikk a Forum magazinból származik.

Nem vagyok Billy Graham, és nehezen lépek kapcsolatba az emberekkel…

Jól emlékszem, amikor 17 évesen csatlakoztam az ifjúsági csoporthoz. Akkoriban az adventi időszakban mindig szabadtéri programokat szerveztünk. Az ifjúsági programban ezeket „evangelizációs” tevékenységként hirdették meg. Ez azt jelentette, hogy gitárral felfegyverkezve elmentünk a legközelebbi nagyobb embercsoportosuláshoz, dalokat énekeltünk és előadtunk egy rövid színdarabot. Az első alkalmakkor nagy erőfeszítésembe került. Aztán valahogy könnyebbé vált. És idővel elvesztette a varázsát, így már nem vettem részt benne.

Néhány évvel később, miután befejeztem a bibliaiskolát és megkezdtem első állásomat prédikátorként, magam is ifjúsági csoportvezető lettem. A csoportban volt néhány fiú, akik igazi „szuperteljesítményű” evangelizátorok voltak. Egy este azzal az ötlettel álltak elő, hogy végezhetnénk egy felmérést a faluban arról, hogy miért nem hisznek Jézusban (a megkérdezettek).

1. **Hogyan reagáljak?**

Egyrészt ki kellett menni. Szerettem volna embereket megnyerni Jézusnak (és példakép lenni a fiatalok számára). Másrészt viszont nem vagyok Billy Graham, és nehezen lépek kapcsolatba az emberekkel. Ketten vagy hárman indultunk el. Így történt, ami történnie kellett. Az első ajtónál a hentes várt rám. Felvetettem neki a kérdőív kérdéseit. Az egyik így szólt: Miért nem hisz Jézusban? Ezután egy rendkívül izgalmas beszélgetés alakult ki, amelyben ő nem tért el a saját álláspontjától, én pedig a sajátomtól. Annak ellenére, hogy elutasította Jézust, meglepően sokat mesélt az életéről, arról, hogy mit élt át, miért nem tudott hinni, és miért idegesítették őt a keresztények. Jókívánságokkal a napra indultam a következő címre. A késő esti órákra pedig egy beszélgetést és imádságot terveztünk a ifjúsági teremben. Érdekes volt hallani, hogy ki mit élt át. Számomra nagyon fontos volt, hogy saját szavaimmal reflektáljak arra, hogyan éltem meg a felmérést, milyen örömöt, szorongást vagy félelmet éreztem közben. A többieknek is jót tett, hogy hallhatták, hogyan viselte ezt egy prédikátor.

2. **A hangfal áttörése**

Két problémát kellett megoldanom. Először is bele kellett vágnom ebbe a kalandba, bár természetemnél fogva visszafogott vagyok (először magamnak kell növekednem a hitben, rendbe hozni a kapcsolataimat stb.). A második határ, amelyet át kellett törnöm, a következő kérdés volt: mit jelent az, hogy „kimenni”?

Eddigi elképzelésem ezt „tervezett bevetésekkel” társította. Ma már szélesebb spektrumot látok, sokféle arcot. Ma számomra a „kimenni” azt jelenti, hogy a hitet már nem tartom magánügynek, hanem természetes és meggyőző (a helyzethez igazodó) módon elmondom vagy példával mutatom meg embertársaimnak, mit jelent keresztténynek lenni. Átállok a fogyasztói szemléletről a termelői szemléletre. De ekkor máris ott van a következő gondolat.

3. **Miért teszem ezt magammal?**

A szerkesztői ülésen azt kérdeztük magunktól, hol van az egészséges középút a kimozdulás és a pihenés között (hogy egyszer jó lelkiismerettel ne tegyünk semmit). Minden éremnek két oldala van. Ha az egyik oldalra nézünk, a másik a háttérben marad. De attól még ott van. Vannak olyan gondolati irányzatok, amelyek nagyon erősen hangsúlyozzák a szellemben való pihenést, azt, hogy Mária legyünk Jézus lábainál. Erre a Márta-típusú emberek érzékenyen reagálnak: „Uram, mondd meg ezeknek a keresztényeknek, hogy én fáradozom érted, és nekik egy kicsit segíteniük kellene nekem.”

Az egészséges középutat Jézus jelenti. Amint azonban eltérünk ettől a középutától, elkezdődik az összehasonlítás. Hirtelen úgy tűnik, hogy a többiek jobban csinálják, és azt kérdezzük magunktól: Miért teszem ezt magammal? Az összehasonlításnak az a nagy hátránya, hogy ebben a pillanatban csak az érme egyik oldalát látjuk.

4. **Mit tanultam?**

Keresztény életem utóbbi éveiben felfedeztem az örömöt Jézusban. Amikor kimozdulok, és odamegyek embertársaimhoz, akkor örülök mindazoknak a keresztényeknek, akiknek szükségük van egy kis pihenőidőre. Mert a pihenés azt jelenti, hogy imádkozunk és vigyázunk a saját hitünk életére (és másokéra is), hogy ne essünk kísértésbe. Amikor pihenőidőm van, imádkozom azokért a keresztényekért, akik kimennek.

Kimehetünk a női találkozóra, a házikörbe, az ifjúsági csoportba, az Ameisli-be stb. A kimenés nem módszer, hanem életmód.

Az egészséges középút azt jelenti, hogy Jézussal éljünk. Ha ezt tesszük ott, ahol megvannak a tehetségeink, nem fogjuk túlterhelni magunkat. Éppen ellenkezőleg: kiegészítjük egymást, és – ami a legfontosabb – az Ige cselekvőivé válunk (Jak. 1). A bökkenő gyakran az, hogy nem tudjuk, mire vagyunk képesek, hol vannak a tehetségeink. Gyakran összehasonlítjuk azt, amink nincs, azzal, amije másoknak van. Ekkor Mária és Márta egymás ellen játszik. Ennek következménye, hogy a középpont nem Jézus, hanem mi magunk vagyunk. Ekkor már nem a hallgatás és a cselekvés a középpont, hanem az indoklásunk, hogy miért vagyunk ilyenek vagy olyanok. Egy másik következménye az, hogy a környezetünk észreveszi, hogyan bánunk egymással. Elveszíti az érdeklődését a Jézussal való találkozás iránt. Ezért fontos, hogy legyen bennünk Mária- és Márta-oldal is. Szükségünk van az érme mindkét oldalára. Jézus a középpont.

5. **Végül még ez...**

Az eddig Jézussal átélt élmények motiválnak. Még akkor is, ha bizonyos pillanatokban meg kellett küzdenem magammal. Visszatekintve azt kell mondanom: Hű, ezt vagy azt megtettem... és öröm tölt el. Ezeket az élményeket aztán könnyebben is „eladhatom” a tanúságtételekben. Motiválhatom másokat, ahelyett, hogy nyomást gyakorolnék rájuk.

Szeretnék valamit átélni Istennel. És ezt csak akkor tehetem meg, ha tudatosan élem meg az érem mindkét oldalát. Te hogyan éled meg ezt a két oldalt?

Kell-e – vagy nem kell?_YW

Forrásjegyzék

- **Tartalom és kép:**Forum Kind 2/02. szám, 5. és 6. oldal. Ahhoz, hogy valaki aktívan odamenjen másokhoz, le kell küzdenie önmagát. A keresztény életében megfelelő egyensúlyt kell találni a nyugalom és az evangelizálás között. © Copyright www.forum-kind.ch

- **Szerző: Thomas** Gasser

Weitere Informationen

Címkék
Fórum

Kor
13–16 évesek

A résztvevők száma
Nincsenek elérhető adatok.

Biblia
Téma:

Anyag
Rengeteg munka

Fájl letöltés
Fájl letöltés elérhető

KI Generierter Inhalt
Tartalom
Címkék
Kor
A résztvevők száma
Biblia
Anyag

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/hu/wiki/art/tegyem-ne-tegyem